

AKADEMSKI GLAS

INFORMATIVNO STROKOVNI LIST

Izhaja vsak teden. — Mesečna naročnina za akademike 5 Din, za vse druge 6 Din. Za inozemstvo 10 Din. Rokopisi se ne vračajo.
Uprava in uredništvo: Ljubljana, Grubarjevo nabrežje 16. — Ček. račun: Ljubljana štev. 16.465.

Naša velika naloga:

Na delo za univerzitetno knjižnico!

**Danes, v soboto ob 15. uri popoldne v zbornični dvorani
ustanovni občni zbor**

„Akademske akcije za univerzitetno knjižnico“

Težka, a velika je naloga, ki so si jo naredela vsa akademska strokovna in kulturna društva, da organizirajo vse sile, zainteresirajo vse plasti našega naroda in pridobijo vse merodajne faktorje za zgraditev centralne univerzitetne knjižnice v Ljubljani.

Ni zgolj slučaj, da se je zopet spočelo to vprašanje in se začelo sistematično in splošno delo, da pride do uresničenja te ideje — ampak živa in nujna potreba, ki ne dovoljuje odlašanja in zavlačevanja. Vse naše študijske knjižnice, v kolikor so sploh študentu dostopne, so prenatrpane, tako da so podobne bolj skladiščem kakor knjižnici. Jasno je, da je resen in intenziven študij v takih knjižnicah nemogoč. Povsod, kjer stoji na svetu kakšna univerza, stoji tudi kot njen sestavni del univerzitetna biblioteka — brez te živeti ne morejo, brez te si univerze misliti ne morejo. Beograd ima svojo krasno centralno knjižnico, Zagreb ima svojo vseučiliščno biblioteko, Ljubljana pa je ne bi imela? In če oni ne morejo shajati brez nje, kako naj shajamo mi.

Kakor so v življenju posameznika odločilni trenotki, ko se ti ponudi prilika za uresničenje kakšnega načrta, tako je tudi pri narodu, tako je tudi pri vsaki veliki ideji. — Enkrat se nam je že ponudila prilika, da pridemo do univerzitetne knjižnice, pa smo jo zamudili, ker nismo bili pripravljeni, zdaj se je zopet pojavil ugoden trenotek: Na jesenskem zasedanju parlamenta bodo razpravljali o likvidaciji fidejkomisov. Po zakonskem načrtu bi šel pribitek iz te likvidacije v kulturne namene, — in ker se nam je enkrat v parlamentu že dovolila postavka za univerzitetno knjižnico, bi zdaj ob tej priliki imeli prvi pravico, da se pripadajoči znesek odredi za zgraditev univerzitetne knjižnice v Ljubljani. Toda skoro istočasno z zakonskim predlogom o ukinitvi fidejkomisov in obenem s prošnjo za zgraditev prepotrebne univerzitetne knjižnice v Ljubljani, so se začele širiti vesti, da od likvidacije fidejkomisov ne bo ničesar ostalo, ker so baje prezadolženi. Koliko te govorice odgovarjajo resnici, bo pokazala bližnja bodočnost. Naj se vprašanje fidejkomisov reši tako ali tako, nam vsem je jasno, da mora priti do zgraditve centralne univerzitetne knjižnice, ker je kulturno in študijsko življenje brez nje že zdaj skoraj nemogoče in bo postalo že čez par let sploh nemogoče. To niso črnogledne besede, to je resnica, ki je prikriti ni mogoče.

Po načrtu našega mojstra g. prof. Plečnika naj bi se zgradila univerzitetna knjižnica za univerzo med Vegovo, Gosposko in Knežjo ulico, — zemljišče je mestna občina pripravljena odstopiti brezplačno. Celokup-

ni stroški so preračunani na 14.200.000 Din. Ta znesek naj bi se vsako leto obročno postavjal v državni proračun tako, kakor je bilo sklenjeno že leta 1930.

Za današnji občni zbor, ki naj pokaže vso trdno in odločno voljo, da vsi hočemo, da se to vprašanje brez odlašanja reši, je izdal pripravljalni odbor »Akademske akcije za univerzitetno knjižnico« sledeč proglas na slušateljstvo:

Tovariš, tovarišica!

Največja težava, s katero se bori vsak slušatelj ljubljanske univerze, je pomanjkanje centralne univerzitetne knjižnice, ki bi bila vsem dostopna in bi hranila učne pripomočke vseh strok. Sedanja državna študijska knjižnica na Poljanski cesti, ki vrši funkcije univerzitetne, je prenatrpana in pretesna, saj ima komaj 18 stisnjenih mest za obiskovalce, na univerzi pa je preko 1900 akademikov! Zaradi pretesnih prostorov, vlage itd., se uničujejo dragoceni knjižni zakladi, uradniki sede stisnjeni med kupi naloženih knjig, dijak pa si išče prostora za študij v pretesnih seminarjih, hodnikih univerze ali pa v nezakurjenih sobah.

Že dolgo je, kar tudi vsi merodajni činitelji uvidevajo potrebo po zgradbi univerzi-

tetne knjižnice v Ljubljani. Že l. 1930 je bil dovoljen potrebiti kredit iz državnega proračuna, ki bi se izplačeval skozi 10 let v rednih letnih obrokih, tedanji rektor g. dr. M. Dolenc pa je prejel nalog, da najame posojilo in takoj prične z zgradbo. Žal odgovarjajoči načrti niso bili izdelani v tako kratkem roku in denar je šel drugam.

Sedaj je izdelal in predložil g. prof. Plečnik svoj idealni načrt univerzitetne knjižnice. Ljubljana bi dobila z njim eno najmodernejših bibliotek Evrope, mesto izredno lepšavo, znanstveni delavec, univerzitetni profesor in dijak pa udobne prostore za mirno delo.

Vodstva vseh strokovnih in kulturnih društev na univerzi v Ljubljani so določila, da bodi delavni program vseh akademikov za leto 1933/34 dosega zidanja univerzitetne knjižnice.

Pripravljalni odbor je zbral vse gradivo, ki ga bo predložil na ustanovnem občnem zboru »Akademske akcije za univerzitetno knjižnico«, ki bo v soboto, dne 11. novembra 1933 ob 3 popoldne v zbornični dvorani na univerzi.

Tvoja velika akademska dolžnost je, da se tega zbora udeležiš!

Pripravljalni odbor.

Rapallo

Ljubljana, 11. novembra.

Pred trinajstimi leti v prijaznem italijanskem mestecu Rapallu. Lepa sobana, sredi nje velika diplomatska miza. Okrog mize več gospodov v frakih, belih rokavicah in belih gamašah. Oficielna resnost v atmosferi in na obrazih gospodov. Na mizi na diplomatskem papirju tekst rapalske pogodbe.

Nekaj trenotkov kasneje. Gospodje si slačijo bele rokavice in od časa do časa zaškrtno na diplomatskem papirju pero. Rezko zaškrtno in preseka tišino ozračja. Samo to in nič drugega.

Minuto kasneje. Gospodje so končali in si spet natikajo bele rokavice. Oficielna resnost ponehava. Gospodje diplomati so podpisali in s tem je njih delo izvršeno.

Prolog velike tragedije je končan. Igravci odhajajo s pozornice.

Trinajst let, trinajst dejanj tragedije. Trinajst let Golgote, trinajst dejanj trpljenja in umiranja.

Slike se vrste druga za drugo. Hitro, v filmskem tempu:

Kamijon drvi skozi vas. Na njem črni ljudje v črnih srajcah. Sredi vasi se kamijon ustavi. Črni ljudje v črnih srajcah poskačejo na tla in obkoliijo poslopje sredi vasi. Čez nekaj trenotkov buknejo v zrak plameni. Krvavordeči plameni. Iz njih sikanja pretrga od časa do časa strel, pridušen stok in kletev. Kamijon dobi novih pasažirjev, ki nimajo črnih srajc, in oddrvi dalje.

Izredni tribunal v Rimu. Generali, državni pravdnik, odvetniki. Obtoženci v kletkah: Slovenci. Predsednik bere sodbo: deset, petnajst, dvajset, trideset let na S. Stefano. Obsojenci stikajo zobe in pesti, državni pravdnik ugotavlja službeno zadovoljstvo, publika ploska.

Šolska soba z italijansko učiteljico. Prvi razred. Ena prvih ur pouka. Učiteljica drži v rokah violino in uči otroke: »Džovineca, džovineca, prima vera di beleca.« Otroci slepo ponavljajo za njo. Na njih obrazkih pa so plahi vprašaji. Ogromni, plahi vprašaji.

Sredi vasi gori ogenj. Z velikim plamenom, ki ga povzroča papir. Gore slovenske knjige in časopisi. Okrog ognja stoje črne srajce z revolverji in karabinkami in so zadovoljne.

Pred lepo domačijo na koncu vasi gruča ljudi. Eden od njih, uniformiran, stoji spredaj in udarja na boben. Družbo imajo. Zopet bo en slovenski dom manj. Za hišo se stiska jokajoča družina okrog očeta, ki škriplje z zobmi.

Bazovica. Stotnija miličnikov in pred njo štirje hrbti. Štirje, še v smrtni grozi neupognjeni hrbti. Rezko povelje, salva v hrbet. V jutranjo zoro omahnejo štirje mučeniki in sveta slovenska zemlja pije njih toplo kri. Dvatisočletni kulturi je zadoščeno...

Študent : profesor

Tovariš urednik!

V zadnji številki je »Akademski glas« objavil notico, da so vam predlogi in nasveti glede urejanja lista dobrodošli in da boste te po možnosti upoštevali. Na nekaj bi te rad opozoril.

Več člankov in razprav je že bilo v »Akademskem glasu«, kakšna naj bo naša univerza, kakšno nje življenje, kako organizirati vse delovne sile itd. Vendar se problema razmerja akademika do svojega profesorja razen dekana g. dr. Vidmarja še nihče ni dotaknil. Morda iz previdnosti, morda iz neinteresanosti.

Danes gledamo akademika zase, profesorja zase. Le malo je vezi, ki bi ta pola vezale. A koliko koristi bi bilo, da bi se akademiki približali svojim profesorjem, da bi med njimi zavladalo razmerje, v katerem bi akademik ne videl v svojem profesorju le človeka, ki mu razlaga globoko zavite formule, dvoumne paragrafe, literarne analize itd., ampak razmerje, v katerem mu je profesor prijatelj, oče, svetovalec, da ga vzgaja in uči ne samo v svojem strokovnem predmetu, ampak predvsem za življenje, za javno delovanje. Ob takem razmerju bi se življenje na univerzi precej izpremenilo, uspehi bi bili mnogo večji in mnogo napak in nerodnosti, ki so se in se še prečesto rode iz nezaupanja, nepoznavanja, nespoštovanja (mislim pravo spoštovanje, katerega prijateljsko razmerje ne najeda, ampak visoko dviga) bi bilo odpravljenih. Ali je kaj čudnega, če mlad človek, poln energije, življenja, mladosti, pod stotimi vplivi, v nevravnovešenosti napravi napako. Ali zato zasluži preziranje, odrivanje? Saj ga še siva starost polomi — kdo pa je danes sploh brez napak! Oni, ki je po naravi, vzgoji delaven, ki ne hodi mimo vseh dogod-

še vse polno je drugih slik, ki se odvijajo pred teboj v filmu tragedije, ki njenega konca še nihče ne sluti.

Ali se bo res končala, kot se konča vsaka tragedija?

Ljubljanska ulica v večernem somraku. Datum ni važen. Četrta, peta, deseta, trinajsta obletnica rapalske pogodbe ali kaj podobnega.

Po asfaltu se premika množica. Moški, ženske, otroci, odrasli, vsi razgreti in razvneti:

»Trst, Gorica, Reka, sloboda vas čeka... živela svoboda... zovi, samo zovi... dol Mussolini... hej Slova... dol Italija... lepa naša do... živelo naše Primorje...«

Čez nekaj časa je ulica spet tiha in mirna. Le v daljavi se meša z vzkliki v nerazločen hrup. S trotoarja pa pade opazka: »Eh, čemu neki razgrajajo! Saj onim tam doli zato ne bo nič boljše!«

Mladina pa koraka naprej po ulicah. Poje, kriči, demonstrira.

In ko je konec demonstracij, je konec tudi navdušenja.

Dvanajsti november, datum Rapalla, pa še zmerom stoji pred nami. Ogromen, v neslutene časovne dimenzije segajoč demon.

kov z zaprtimi očmi, ta je v svojem delu, razvoju izpostavljen napakam. Kdor pa samo v senci leži in gleda v nebo, ta še grešiti ne more. Po napakah se v tem pogledu vrednost človeka ne more soditi!

In če kdo, potem je tak človek, ki je v bistvu dober, idealen, delaven, ki čuti v sebi energijo, ki pa morda sem in tja napravi kakšno nerodnost, vreden pozornosti, vreden zanimanja, vreden vzgoje! Koliko bi se lahko napravilo, če bi bile vse te mlade, zdrave, čvrste sile obrnjene v pravo smer. Ne kazni, ne preziranje, ne oviranje v vseh študijskih in gmotnih ozirih, temveč vzgoja pametna in človečanska je na mestu. Kazen ni vse. Je le sredstvo drugega, če ne tretjega reda, in prečesto ne vodi v poboljšanje, ampak v zakrknjenost, izgubo volje do dela, do preziranja in omalovaževanja vsega okoli sebe. S predavanji, manjšimi sestanki, debatami, izleti, s skupnimi akcijami naj bi se razdalja med študenti in profesorji krajšala; z medsebojnim spoznavanjem, spoštovanjem, zaupanjem, delom, naj bi se ta vzgoja vršila. Posmehovanje, opazke, da je tako razmerje, vzgoja za srednješolce, izjave »nismo svobodni — ne pustimo se voditi«, dokazujejo le, da nerazumevanje ni nepoznavanje stvari. Ne gre tu za besede, za idejo gre, in čim bolj je delikatna, tem težje jo je z besedami točno zajeti.

Nanizal sem nekaj misli o tem vprašanju. Morda bo kdo izmed gg. profesorjev k temu kaj napisal. Vprašanje je vredno pozornosti in, če kdaj, potem gotovo danes razmere silijo k delu vsakogar z vsemi, da se po dolgem tavanju, iskanju in neorijentiranosti najde prava smer in pot v prospeh nas vseh — v čast naši univerzi.

Treba je malo dobre volje in zaupanja!
—fl.

Zahteve naših tovarišev v Pragi

Od našega stalnega dopisnika v Pragi smo prejeli sledečo resolucijo, ki osvetljuje položaj naših študentov v Pragi v ne ravno rožnati luči. Resolucijo so povsem soglasno sprejele vse jugoslovanske akademske organizacije v Pragi. Objavljamo jo v prevodu:

Resolucija

Dijakov, zbranih na vsedijaški skupščini, sklicani od dijaških društev A. D. »Jugoslavije«, Društva jugoslovanskih tehničara, Akadem. kluba Matija Gubec in Zadruga hrv. akademičara — dne 1. oktobra 1933 radi težkega stanja jugoslovanskih dijakov v Pragi in stalnega poslabšanja njihovih študijskih razmer.

Zahtevamo

1. popolno ukinjenje študijske takse na višjih šolah (čeških in nemških) za vse jugoslovanske dijake v ČSR oziroma podeljevanje podpor v odgovarjajoči višini.
 2. Omogočenje nadaljevanja študij v Jugoslaviji absolventom srednjih tehniških in srednjih gospodarskih šol, ki v največjem obsegu študirajo v ČSR.
 3. Ukinjenje šolnin v vseh šolah v Jugoslaviji.
 4. Priznavajoč delo in zasluge za zidanje Aleks. doma v Pragi, zahtevamo popravek pravilnika ob sodelovanju dijaških delegatov.
 5. Dijaško samoupravo doma.
- Nadalje ugotavljamo, da je naš današnji položaj vsled katastrofalnega padca valute, stalnega poviševanja taks, poviševanja stanovanjskih cen v domu in velikega poslabšanja gmotnega položaja staršev v državi vsled velike krize, v kateri se nahaja Jugoslavija, v večji kot kdaj po svetovni vojni in da neugoditev naših zahtev more imeti za posledico popolno uničenje študija za ene, za druge pa izgubo nekoliko let študija.

Za verodostojnost resolucije jamčijo:

A. D. Jugoslavija,
A. D. Matija Gubec,

Društvo jugosl. tehničara,
Zadruga hrvatskih akademičara,
vsa v Pragi.

T.

Tovariši! Širite „Akademski glas“!

Dve nastopni predavanji

V ponedeljek, dne 6. t. m. je imel dr. Rudolf Sajovic, sodnik apelacijskega sodišča nastopno predavanje o predmetu »Nove smeri v razsodnem postopku«. V torek 7. t. m. pa dr. Avgust Munda, namestnik višjega drž. tožilca o predmetu »Kako učinkuje privolitve na protipravnost kaznivih dejanj zoper življenje in telo«.

Slušatelji so svoja bodoča profesorja lepo sprejeli s tem, da so se v obilnem številu udeležili njunih predavanj. A ne samo slušatelji, tudi mnogo sodnikov in advokatov je pospremlilo svoja stanovska tovariša v stolicu, dosegljivo le malokaterim.

* Vršili sta se obe v zbornični dvorani.

Tovariši, zahtevajte po vseh kavarnah in javnih lokalih „AKADEMSKI GLAS“

Predavanje na sestanku »Triglava«.

Borin:

(Konec prih.)

pred kratkim pod okriljem iste ustanove osnoval zvočni Slovenski film, ki bo zbiral svoje igravce predvsem iz vrst akademikov. Zato naj se vsi, ki bi imeli veselje resno sodelovati pri tem podjetju, čim prej prijavijo k temu filmu, da bo podjetje pri izboru, ki se bo vršil v kratkem, moglo zbrati zadostno število k tej umetnosti stremečih kandidatov. Pri študiju jih to sodelovanje ne bo oviralo.

Ljudski odri, ki jih je tako lepo število po naši zemlji, naj postanejo resnični hrami umetnosti, ne le zabavišča. To pa je možno le z resnim delom in s čim temeljitejšo izobrazbo v oderskih vprašanjih. In kdo je v prvi vrsti poklican, da pospešuje ta razvoj, če ne ravno akademik? Da pa bo to mogel vršiti, je v prvi vrsti potrebno, da se izobrazi, izvežba on, ker le na ta način bo mogel dosegati uspehe in nuditi odrom po deželi to, kar naši odri tako nujno potrebujejo: da bodo v resnici duše ljudskih odrov.

Pišite takoj po informacije na: Založba Drama, Ljubljana, Tržaška cesta 10/I. in postanite elitni član te ustanove!

Občni zbor DSFF

V času, ko nimamo reprezentančne organizacije slušateljev ljubljanske univerze, so posebno važni občni zbori fakultetnih strokovnih društev. Na teh se določijo smernice za bodoče delo, iz njih izhajajo predlogi in delo, h kateremu naj se pritegne ostala fakultetna društva.

Priznavam, da so filozofi mnogo storili, pred vsem pa slavisti z izdajo Levstikovega zbornika in s tem jasno pokazali, da akademska mladina resno in intenzivno dela.

Začudil sem se pa poročilu o filozofskem obnem zboru v »Akad. Glasu« z dne 4. novembra 1933. Zdi se, kot da bi se radi izognili

dvema važnima vprašanjem in ste jih zato samo mimogrede omenili.

Prvo je vprašanje slovenske šolske knjige na naših šolah in drugo je vprašanje šolnine. Slovenske šolske knjige. Vprašanje, ki spada v vaš delokrog, bi moralo biti prvi in glavni, če ne odborov, pa vsaj samostojni predlog. Predvsem slaviste, če še ne vseh filozofov, mora to vprašanje nekoliko globlje zanimati. Oni bi bili prvi poklicani, da zavzamejo stališče k tej stvari.

Drugo za akademika važno vprašanje so šolnine. Šolnine niso samo gmotna žrtev, temveč tudi ovira izobrazbe slovenskega naroda. Proti šolninam se je vršil boj že dalj časa, doseglo se je samo obljubo, da bo izvedena revizija šolnin zakonskim putem. Sedaj, ko zaseda parlament in senat, je prilika, da se pospeši rešitev vprašanja šolnin zakonskim putem.

»Akad. Glas« naj bi se v bodoče bolj posvetil prvemu in drugemu vprašanju.

Akademik.

Notice

IMATRIKULACIJE.

Da ne bomo novinci razburjeni po nepotrebnem in vedno povpraševali kje in kdaj bodo dobili svoja imatrikulacijska izpričevala, javljamo, da naj počakajo do novega leta, ker je kvestura preobložena z delom.

ŠOLNINE.

Slušatelji, ki plačujejo šolnine na obroke, naj je ne nakazujejo po položnicah — posebno ne po napačnih — ker jo morajo plačati samo na kvesturi. Kakor je že bilo javljeno na uradni deski rektorata, mora biti zadnji obrok plačan meseca decembra.

PRAVOSODNI DRŽAVNI IZPITI NA JUR. FAKULTETI

Nekaterim je še neznano, da smejo oni, ki so že absolvirali, polagati izpite kadarkoli hočejo — v sporazumu z izpitno komisijo seveda, — da torej niso vezani na obigatorne izpitne termine v februarju, juniju in oktobru. Kakor hitro se prijavijo vsaj trije kandidati, se sestavi izpitna komisija.

Pravosodni državni izpiti se ne polagajo na univerzi — prav tako državoslovni ne — ampak prvi na sodišču, drugi pa na bano-vini.

V zadnjem času, v mesecu novembru so položili pravosodne državne izpite sledeči kandidati:

Ropotar Franc,
Schenk Vladimir,
Miličič Peter,
Dular Marjan,
Penko Lojze,
Kobal Ivan,
Poberaj Valentina,
Levičar Zlato.
Čestitamo!

ZOPET NEKAJ INŽENIRJEV

Tehnična fakulteta je dala zopet nekaj inženirjev in sicer na elektrotehničnem oddelku pet:

Osterman Stanko,
Vojkovič Ivo,
Bovha Dominik,
Kranjc Karl,
Pipan Zmagoslav;
na kulturno geodetskem pa dva:
Bufon Milan in
Bricelj Stane.

Koncem novembra oziroma začetkom decembra pa se začno diplomski izpiti na kemijskem oddelku.

Mali oglasi:

naslov se ne plača ničesar. — Pri večkratnem oglašanju popust. — Na pismena vprašanja tovarišev odgovarjamo pismeno s pismom pri vratarju univerze. Kdor želi odgovor po pošti naj priloži znamko za odgovor. — Mali oglasi se plačujejo ob naročilu, lahko tudi v znamkah. — Naročila vrzite v naš nabirabirnik v avli Univerze —

Tovariši, poslužujte se malih oglasov v »Akad. Glasu«. — Za male oglase socialnega značaja (instrukcije, službe, prodaja, nakup, izposojanje knjig in drugih učil, sobe) plačajo tov. akademiki le stroške natisa — 25 par beseda — najmanjši znesek 3 Din — Za vse ostale beseda 50 par — najmanjši znesek 5 Din. — Za šifro in

VSE OPTIČNE PREDMETE dobite najboljši in najceneje pri optiku JOSIPU GOLDSTEINU, Ljubljana, Pod Trančo št. 1. Gg. akademiki imajo 10% popust.

POVERJENIKA za medicinsko, tehnično in teološko fakulteto rabimo. — Poverjenik je zastopnik za vse zadeve (poročila, male oglase, naročnino itd.) za dotično fakulteto. Apeliramo le na resne in stalne tovariše. Honorar primeren. Podrobnosti v upravi.

Ure, zlatnino in srebrnino. IVAN PAKIŽ, Ljubljana, Pred škofijo 15.

Priporoča se tvrdka

Ign. Žargi
Ljubljana
Sv. Petra cesta 11

katera Vam nudi veliko izbiri srajc, kravat, nogavic za pumparce že od 18 Din dalje po priznanih nizkih cenah.

GG. AKADEMIKOM DAJE POPUST pri popravilu koles le mehanična delavnica REMEC OSKAR, Dolenjska cesta 5.

DR. METOD DOLENC: KAZENSKI POSTOPNIK, vez. 170.—, broš. 150.— Din; dr. Albin Ogris: Trgovinska politika Din 60.—. Prodaja Habe, na juridični fakulteti.

Prva Jugoslovenska
tovarna za diaslad, slad
in kvas

Rudolf Zaloker
Ljubljana - Vič

PO UGODNI CENI SE PRODA:

Skoro nova modna obleka	700 Din
Črna moška zimska suknja	900 Din
Modne hlače	150 Din
Smučarska garnitura	600 Din
Športni čevlji	150 Din
Vse za srednje visoko postavo. Podrobnosti in naslov v upravi.	

SKRIPTA RIMSKEGA PRAVA. Po najnovejših predavanjih g. prof. dr. Korošča tipkana skripta rimskega prava za ceno 170 Din. Skripta obsegajo 430 strani in so v lepem kartonastem ovoju. Reflektanti naj se obrnejo na upravo »Akad. Glasa«.

Vse gg. akademike

in čitatelje »Akademskega glasa«
vabimo v najmodernejšo in najudobnejšo slaščičarno in kavarno

„Petriček“
na Aleksandrovi cesti

Dnevno do 11. ure dopolne zajterk —
kavo z mlečnim pecivom po 4.— Din